

Pitnefred

Jonsson, Gísli Sigurdsson og Steingr. Stefánsson

1908

By
Leifur Einarsson

4. Blau^d Summur 22. maí 1908. 8. 9. St.
Gefin út af

Bestrafelagi Miklabajarsakmar

Ritnefnd

Þjórn Jónsson, Gísli Sigurdsson og Steingr Hjálmarsson

1908

Noktun við um Lesbafjelag

Miklabajarstúan

Fjórir túsundum 10 árum, var stofnað
fjelag hér í söluinni, er nefnt var Lesbafjelag
Miklabajarstúanar. Fjórir árið kom
með um 10 þúsundum 20, og greiddur 100 kr.
áunillag, sem hefur íbreytt um. Þakur
vorum keyptar eftir föngum, fundar
stíð, og gefid í bláa ^{bláa} fyrsta ári. Fjórir
lífid dafuadi vel á þessum árum, og virkust
allir hraða og árga. Þegar þessum fjelags-
skapnum. Fundir þess allir reglulega fram
er aðalsálin í öllu ^{árum} var bláid okkar góða
gamla, Viljinn. Þarum sýndi okkur
skotans okkar fenslu manna, þann sem
þann áttar harkominn gætur, þann þann
þegar minst vardi fullur af alskunni fíot-
leiki, skaldskaps i fundum og í fundum
máli, margstónar heilvæðum og fræðandi
gættum, sem okkar þessa orðit þess

Opit vildi það til að minninga minna
væð lóntvæðis, og kannað hest til margra
deila slundum, margir muddu bláð
fyri þessu, en slíkt er eigi ætíð. Því alltaf
-ar ma finna galla, ef menn á annat
þvít selja sig til þess að mitta mitta alla
götu viltu. Því verðum þvi að þáta, að
bláð okkur lílla þvít ætíð okkur til góts,
því þvít þvít það vilt okkur til okkur
ar og þvít, og mætt í alinn kanna þvít
slúttu þvít. Margir þvít sem rítt þvít,
vætt lítt rann rítt þvít í þvít, þvít
þvít þvít ætt þvít og þvít, og
þvít "þvít" þvít og í þvít lítt vilt
til að "þvít þvít og þvít þvít
þvít þvít minna. Þvít annar vilt
þvít "þvít" sem þvít að þvít þvít
vilt þvít, þvít vilt þvít minna
þvít okkur.

Þvít þvít þvít þvít á minna

ungdöms minna, þvít slúttu lítt þvít
þvít að þvít þvít. Þvít þvít þvít
þvít þvít þvít, þvít þvít
og þvít þvít sjá þvít, og að þvít
vilt að þvít þvít, þvít þvít þvít
að þvít vilt þvít þvít, þvít þvít
vilt þvít, þvít þvít vilt þvít
vilt þvít þvít þvít þvít, þvít
dálit, en þvít þvít, þvít þvít
vilt þvít þvít þvít. Þvít
vilt þvít þvít vilt í þvít þvít, vilt
vilt þvít þvít þvít þvít. Þvít þvít
þvít vilt þvít þvít, vilt þvít þvít
þvít vilt þvít, og þvít þvít
þvít þvít þvít þvít þvít þvít
og þvít þvít, þvít þvít þvít
að þvít þvít þvít þvít, vilt
vilt þvít þvít þvít. Þvít þvít
þvít þvít þvít vilt vilt.

um bókmenntum, og þrátt fyrir þeim
starfnum míð síðari árum, þá hefur þjé-
a gífurlegri að kanna þáinnar af þessu bókun-
um, sem ið háða komid á þessum árum, þá
að þú hafi verið nokkum dýrari, en aðrar
tökun sem háða omíuna menlagildi, og
háttar kauski veid eitt vel fagnað af
innslaka mánum. Það er viss að þjélagit
þessum aldrei leitil á þá gláðstígu, að reyna
að láta að sjá fólk með þjéddum sögnum, og
stærir þú þess háttar, sem þú þú þú þú þú
lágt verið, og láttu ofi vel i eyrum. Það
þess háttar haldit þessu slefnum, og að afla
sjá þessu bókun, sem háða nokkum menla-
gildi. Þenda þessu þáð ílfat sáð mör gurn
götum þessum, í sálin þessu, sem háða
viltat nyt á þessu, þessu laklega unglíngu.
Þú þessu reyna háða svo þáinn notu þessu.
Þessu ári þessu þú get þú ekki svarat.
Þú skil þáð ekki. Þessa má að ið þessu þú

at sjá þessu þessu stá þessu þessu þessu,
sem mánum ekki get þú, en þessu mánum
skilningi allt þáð ekki að vera þú þessu þessu
stótu að ganga i þessu þessu. Það er áttá að-
viti sem þú þá þá um þessu viti. Málefrid
aða slefnum getur veid þessu þessu þessu þessu
þá skil þú þessu met þessu þessu. Þessu þessu
i viti máningu, er aða þessu þessu þessu
þessu þessu þessu veltar. Það er áttá
viti þessu. og þessu er einasta málefrid þessu
þessu að þessu sig þessu þessu og þessu.
Þú þessu, þessu ið þessu, að allt málefrid þessu
þessu, og þessu má þessu þessu málefrid viti
þessu sem þessu þessu, þessu málefrid
a. málefrid þessu þessu þessu þessu, er málefrid
þessu málefrid þessu, er málefrid þessu
viti. Þessu skil þessu, þessu reyna málefrid
viti þessu málefrid þessu þessu.
Þessu viti málefrid að þessu þessu af eigin
þessu málefrid, get þessu háða svo

leiddinlega hugmyndum, um veidungu anna,
þig vil málku þessum huga og þig þá
þu af deyfðu alhugunavaleyri þó get þig
varla trúat því um skynsanna og hugvanda
~~mennt~~ þessu staki sjá til þess málefnið
mítt í raun og veru, og því síður vil þig
innvinda og þig orði veidinnu sinni
um þá krafta sem þeir hafa. Þendinn
er þú sá að þig blátt áfram skil staki á
vona. Margu þessu þú í sökninni um
alveg þessu utan fjelagis. Þetta þú á
míg skilastlega. Skyldi þú vera orð
í minnum augum er þú trúfallt þú.
Þú og þessu mit heimi til sjálf, loka
þá þessu þessu þessu um þessu og þessu
metulum sem þú getur vottit, og í þessu
lagi er þú þú á milli fjelaginu, málf-
spurnu gjálfa; sem munda til gíðs þessu
stakur ill, og í þessu gati starf fjelaginu
þessu svo djúpar ráttu þessu og tilalíf

stakar þessu, að þú veidur eigi lýt.
Þessu af þú tókum þessu samann
og veidinnu að veidja öflugleikann um
þessu, þá munda veidast þessu
og þessu önnurum sem munda veidast
uminn af þessu þessu, stessu sem þessu
þá á þessu þessu, þessu þessu þessu, þessu
veidast halda áfram veidast þessu, en
stessu þessu þessu og þessu þessu þessu
að vera, svo þessu annar munda þessu þessu
veidast, þessu stessu þessu þessu veidast
svo þessu sá þessu, þessu, og þessu og
áfram, þessu þessu þessu þessu þessu
stessu þessu þessu, að þessu stessu
allu veidast að þessu þessu, að þessu þessu
þessu stessu af þessu þessu - þessu var þessu
þessu annar vottu saman og stessu
var þessu loka undan.

Þessu er þú að þessu
um stessu þessu að veidast, í þessu þessu

yrði meiri. Lestrarfélagið stakor skendur
nast okkur. mynli staki yllt að byggja
að því hvernig okkur þess standa? þy yllt
að margu stummur yrði þess fyrir sem þy
að yrðu in brant, en það verður staki
gjört nema að leggja saman þess.
Þess fjelagsins er staki nóg fram komi
as ein en framtrandaletysið þess stakor
þessi af þess fjelagsins, og ein þess af því
fjelagið átti staki henni. Þess þess er
in undi þess að eignast, fyrir því þess
af þess þess stakor ein stakor.
Þess þess staki þess fyrir fjelags.
þess þess er á þess stakor. Þess ein.
stakorin þess staki þess stakorin
þess stakorin er það þess stakorin
þess stakorin saman þess og þess stakor
stakorin að þess fjelagsins, stakorin
stakorin stakorin stakorin stakorin

Blindur Þjórðottir

Árið 1907. (vitauki.)

Þess má geta að um hásumarið
1907 kom svo mikil þess að
að engin slík þess áður þess
land byggðist. Þess dreif þess
nitur á stakorin, en þess
Nordanlands urðu þess lítil
Skagafjörður, þess aðeins einn
þess nitur á stakorin, en það er ekki
neitt stakorin, þess þess er svo
vitra samt.

Þess má geta þess að á árið 1907
varð þess samt lítil fullt að
veru þess í stakorin og þess
þess samt og þess stakorin, sem
er heilsnikill stakorin og sem
vist aldrei áður þess lítil í
stakorin lögun.

Samfundur minn geta þess, að á árinu
1907, gáfu Akrahreppingar 2000 kr.
einum manni, sem ^{var} fyrir miklu
sjóni af eldsvöð.

Alli þess sjú mörq demir i sögumia
At minnstu þesti hefur það eigi
veru gjört i þu Bólufjálmar, hann
heft annars eigi kuedu um Akra-
hrepps menn. " Hru þar flest allt
auningar, en illgjornir þeir sem betur
megu."

G. Björnsson

Árið 1905 voru þessas sýsl-
ur hrossaflistar á landinu
Hinnarvatussýsla 6972 hross
Rangárvallasýsla -- 6683 --"
Skagafjarðarsýsla -- 6380 --"
Ánessýsla -- 4954 --"

En þegar til hreppanna kemur
þá eru þessir hreppar hrossaflistar.
Akrahreppur 1213 hross
Lýtingsstaðar. 1165 --"
og Asar. i Rangárv. s. 1155 --"
þetta er að meðhöldum folöldum, en
lítilt vafi er á því að hrossin hafa
veru fleiri, þó það muni af þess vill eigi
misklu.

Guljón ráðanautur sagði þegar hann
var að sala um hrossaflöðum, að
Íslenska fjöðin geti öll rútt út i einu
með því að svinnna. En hvað geta
Akrahreppsmenn? Þeir geta allir rútt
út i einu og haft 2 til reidar hver og
haft þó drjúgan afgang, líklega að öll
folöldin megi elta.

Árið 1905 hafa Skagafjarðingar selt
til Danmerkur og Englands 566 hross
fyrir 38245 krónum. (Lagleg úrskurð.)

fluttar

Nem sama ár hafa verið til skagaffjarðar
 Klappbaunir 32868 kr er kostar 20842 kr
 Klappi-rót 17512 kr — " — 8456 — "
 Brennissir 16803 pt. er kostar 24445 kr.
 Far að auki önnur vin fyrir margar þús-
 undir króna. (Landhagsst.)
 G.B.

Molar.

A mestkomanda voris verður
 kosid i sótvarnefndir á öllu land-
 inni. Allir hafa kosningarrikt
 karlar sem konur, sem orðin eru
 fullvæðja, en skjörgengi þeir einir, sem
 eru i sjálfstæðri stöðu, ekki óðrum háðir.
 Vör Mikla bejar sóknar menn, stundum
 hafa beurn fólkinu að komast i sótvar-
 nefndina. Þær sjnum far með að
 vgi sumu hlýntir kvemfrelsi, og þæm-

fólkið hefur verið að berjast fyrir því að
 komast að opinberum stöfum. þanna
 bjóst þeirri líkiferid. — — —
 — " — — —

- Aukaukt svör i Akra þingsi kr. au.
- 1901. Gjaldendur 111. aukaukt. 1182,00
Medaltal 10kr 65aur. á hvern
  - 1902. Gjaldendur 129. aukaukt. 1800,70
Medaltal 13kr 96aur. á hvern þá
vor vinnuhornum gerð tillyg.
  - 1903. Gjaldendur 104 aukaukt. 1086,32
Medaltal 10kr 44aur. á hvern
  - 1904. Gjaldendur 114. aukaukt. 1111,82
Medaltal 9kr 75aur. á hvern
  - 1905. Gjaldendur 110. aukaukt. 1046,48
Medaltal 9kr 57aur. á hvern.
  - 1906. Gjaldendur 116 aukaukt. 1274,20
Medaltal 10kr 98aur. á hvern
  - 1907. Gjaldendur 115. aukaukt. 1294,50
Medaltal 11kr 25aur. á hvern

1908. Gjaldendur 124 aukauðso 1394 kr 77 au
Medalkal 11kr. 25 au á hvern.

— " —

Hvernig sveitargjöldurinn hefur stadið
við orlof 1901. Skuld 123 kr. aurum slept

— " — 1902. Til gíða 472 kr

— " — 1903 sömul. 414 kr

— " — 1904 sömul. 398 kr.

— " — 1905 sömul. 370 kr.

— " — 1906 sömul. 279 kr

— " — 1907 sömul 174 kr.

— " — 1908. Verður það að líkindum
minna en ekki neitt.

— " —

Gjöld til þurfaðanna og óvaga
meðlög, hafa stöðugt farið lækkað
á þessu tímabili, en ástund á móti
hafa gjöld til sýslugjaldsins farið
ávallt lækkað.

1901 vor þurfaðanna framfarla 1035 kr.

en 1907 vor það 430 kr.

Sýslugjöld ári 1901. 780 kr

en ástund 1907. 951 kr.

Þessir hafa verið oddvitar Akrahreyper.

1. Gísli Þordásson Hjaltastöðum
frá ..... til 27. júní 1878

2. Þorhell Þálsson Frostastöðum
frá 22. júní 1878 til 20. júní 1881

3. Þáll Þálsson Lyðribrökkum
frá 20. júní 1881 til 18. maí 1883

4. Rögnvaldur Björnsson Kjiltarholli
frá 18. maí 1883 til 17. maí 1886

5. Þorvaldur Ásason Flugumýri
frá 17. maí 1886 til 8. maí 1889

6. Sigtryggur Þorvaldsson Lyðribrökkum
frá 8. maí 1889 til 18. júní 1901

7. Gísli Björnsson Skóva-Þekrum
frá 18. júní 1901 til .....

Ekki veit ég fyrir vishverur Gísli Þordásson.
Hefur tekið við oddvitarstörfum, en 1874 hefur
hann haft þann starfa.

G. B.

Órskutt ágríp af binadar-
sögu Dana
Framhald

Tímabilid frá 1750 til 1800:

Í þessu tímabili byrjaði sú hreyfing í Danmörku að bota kjóir bónda og binad þeirra. Þá var vitað í Lefrónu einveldi og einnig í Danmörku, sem að risu gat verið gott af sljómandinum var góður.

Þessi framfara hreyfing kom frá fjóskalandi og þ. til Danmerkur og fleiri landa l.d. Íslands. Í fjóskalandi er líka vaggja búfræðingar.

Án 1800 fóru menn að gera jmsar tilraunir til þess að bota binadinn. En seint gekk fyrst lengi vel að færa mönnum heim

semum um það nýja og útrýma gömlum vana. Það verður með tilraunum að sýna kosti hins nýja og kenna mönnum það.

Án þessar mundir er Kristján 7. konungur í Danmörku, eða frá 1770 - 80. Hann var góður sljómani og hafði góða ráðgjafa, bestur þeirra var þó N. P. Bernstoff. Frá honum voru margar umbóta tilraunir komnar vithomandi binad.

Konungur lét ráðgjafa sína koma með tillögur um það hvort að gera til framfara og umbóta. Þessi ráðgjafa nefnd hóti til starfa 1786. Í þessari nefnd voru einnig ráðandi þeir mjög duglegir framfarumenn. Ámar þeirra greifi C. D. F. Berenlov og hinn lögfræðingurinn C. Calbjörnsen og einn Íslendingur

Jón Eiríksson, en hann sáladist áður
en veftin lank störfum sínum.

Segnd þessi var starfandi í
smörg ári, og gærdi ymsar ráðstafanir
til þess að bota þinodum.

Margar þeirra komust í framhald,
Framhald.

Oskir Viljans

1. Tíðid vel með hann á
bejnum þar sem hann kemur.
  2. Fljót þyngis göngu hans.
  3. Þyngid hann sem mest og
berit með ritum og roðum.
-
-

Þrangganganinn á hvargastunum
(Framhald)

Morguninn eftir var átti þeir
á lefordum. „Hvar er lengdar-
sumu yðar“, sagti einn af gestum-
um við bankastjóran.

„Já, jeg skil ekki hvernig á því
sendur að hann kemur ekki“,
sagti Elín. „Hann er ekki vanur
á sofa yfir sig.“

„Hann þarf að við fyrir styrkjandi
dú“, sagði bankastjórnin hléjandi.

„Hann hefir held jeg orðit semilega
skelkader í nótt. Jeg skal segja
yðkur, dómur minnar og herra, að
jeg lók að mig, að finna þengdum
minni dælit, mig þanst hann siga

það skilið fyrir mikil munnskuna,
þess vegna náði jeg í gæðveldi í
byssuna, þegar hann var búinn að
hlata hana lóts út kúbuinnar og
hlið hana opdur með limu guldri.
Þó þegar h. var í rítt hleddist
jeg þess vegna, það er að segja jeg vaði
um mig nokkrum lívrekkiþvöðum
og laumadist inn til hans með kúf-
unnar í hendinni og kastadi þeim
hlejandi í höfuð honum, hvert
sinn, sem hann skaut. Jeg hef
gaman af að vita hvað hann segir
í dag", en þi þinn gamli káti maður.

Þegar Verner kom ekki náður
mesta hl. líma for þlin að verða
hredd og bað föður sinn að fara
og vita hvert hann væri vaknaður.
Þegar bankastjórn og fleiri herrar,
sem fóru með honum, komu inn í

herbergi Verners, fundu þeir hann
litinn í ríndinu. Þar hans var
ordit snjóhvítt.

Þessalings þolinu fjellst svo mikil
um danda ummasta sinn að þinn
lagdist í heilabólgu. Þinn þess
hann þó af, en misti alveg vildi.
Þann daginn og þinn var flutt
í gæðveikra hélið sem ólekrandi
skaut það in þinnar sig.

Endir

Þegar prinsessan vaknaði
(sjátt.)

I

Þessi Hark var að iðskjra nokkrar
snjög mikils vandandi og flökvar
þreytingar á herlistanum, fyrir

fróken Nelly Wood, hverrar fagra
andlit ljósti af ámeigju og eplirtekt.

"Þessar breytingar", sagði kapteininn,

"munu flyta mjög fyrir því að jeg
fai meijors nafnbodina, og við það
verður stada mín í hernum vissari."

"En hvað yður má þykja ventum
heimum", sagði fróken Wood.

Hann leit undrandi á hana. Þessi at-
hugasemd var ómalinn alveg óvithomandi.

"Já, jeg á enga nána atlinga. Frá þeirri
stund, er jeg kominn á hverskólann

hefur hann verið all fyrir mig —

þar til jeg hitti yður. Yður mun
líka þykja vent um hann þegar

þjer verid að nokkuleiti lengdar
kominn". Í stöðu orðum hans

la alvarleg spurning

Hann leit upp.

"Þjer lítit út fyrir að vera aði viss

í yður sök, hvað mig snertir", sagði
hann þurlega. "Jeg hef þó aldrei
gefið yður neitt loford.

"Nei, það er satt það hafid þjer ekki",
svaradi hann, "en jeg elska yður svo
heitt, að njer er ómögulegt að hugsa
njer nokkra framtid án yðar. Þjer
erud sem bundnar við alla minna
framtidar drauma og hugsanir."

Hann leit alvarlega á hann.

"Jeg get eiginlega ekki sagt yður hvernig
það er með mig kaptein Hart; stundum
fínst njer jeg vera eins og sofandi prins-
essan í afir lýminu. Hinnhvortíma verid
jeg vakinn, og jeg vildi óska þess að þjer
verud prinsinn sem rekud mig. — Þjer
augnabliki finst njer það í öllu falli.

En jeg vil ekki vakna nú; jeg er svo
ánægð með lífid eins og það er; all er
svo bjart í kringum mig; látið mig

blunda dólilla stund um. Hef til
vill þegar þjör komu apdur frá
Filippseyjunum? —

Þú talaði seinustu orðin svo lágt
að það líkist hvíli.

"Ekki ulla orð frá þjör skal óvæða
þú þjör en þjör kem apdur, lilla
sofandi prinsessan mín."

Hann hjelt orð sín í öllum þeim
brjefum, sem hann skrifaði henni
á þessum tímum. —

Svo einn dag las fróken Toot í
blodunum þrasögu um metuvárás
á dólilla hersveit Ameríkumanna.

Það voru Indianar, sem álitur
höfðu verið fróðsáttir menn; sem
á þá rjéust. Þar mikið lofuð breytti
og snarredir fyrir lida hersveitarinnar,
kaptein Harls, sem hafði veitt óvinunum
mótsödu og sekist að yfirvinna þá.

Hann svo stíð þar líka að kapteininn
hefði þengid skolsár í fölinum.

Kelly fjelli svo ekkert af honum í
2 mánuði; þá gat þaðir hennar,
gegn um hennar, útvegad henni vit-
neskju um að hann veri kominn apdur

til Bandaríkjamna, en óvígur og
hefði þú orð að yfirgefa hennar
þjör fullt og allt, þar óhjálvæmlegr
hefði verið að taka fölinum af honum.

Kelly skrifaði honum brjef, svo fullt
af ^{irri legur} hluttekningu að það sveit honum
sem svjörhögg.

"Gudi sju lof, að þjör voruð ekki vatna
adar! Vesalings farlana umvingi
eins og þjör er, þeki sig illa út
í þjörgerfi", svaraði hann.

II

Flutningskip Bandaríkjamna Mc.
Ledglan, lagði frá bryggjunni.

Með því voru þá einnar hversveitir, sem
allur til Þorlo Ríco, nokkrir sjóliða-
foringjar til Skiba og höfðinga fjöb-
sem allur skemti ferð til Vestur-Indía
- Hinir síðast nefndu höfðu margir fjöb-
skyldur sínar með sjó, þar á meðal
herra Wood, komu sína og dóttur Kelly.
Þegar hún stóð úr við bordstokkinn
með stóran fjölu blöndu á brjósti
og fangit fullt af rósum, og sendi
Crosandi kveðju til vinnu og vanda-
manna, sem stóðu á byggjum,
var hún sínu mynd æsku og gleði.
Það fannst í öllu falli kaptaini Hart,
sem líka var með skipinu. Hann
fann að það var mestum af mikil
fyrir kaptain hans að mæta henni fljótt
innanum fjölda okunnar fólks. Hann
aðladi að standa upp og forða sjó, en sagði
dverg hrokki kaptaini lekið hækjuna hans og
kaptaini hana fyrir veithest.

(Frank)

Klukkan

„Það er af sem áður var“, segir
máltekið.

Þú var tíðin, að stunda klukkurnar
vorn ekki á hverju strái. Og enn stýlra
er síðan, að úrin komu á gang, ^{því} 30
árum munu fyrir hafa átt úr.
Nú hefir merri hver máttir úr í
vasa, og stunda klukkan á hverjum be.

En í þessu liggja afarmittir
þrenningar, og rentast oft ekki vel,
þótt óvitanlega sé það gaman, að hafa
klukkurnar í vasa, og vita hvað tíma
líður hvar sem vera skal.

En nokkun stunda klukkurnar,
er ekki svo ætíleg sem vera stýlra,
að minnum dómi.

Það hefir verið algeng regla,
að selja Kluttanna eftir sólarhróð,
að hin segi 12. þegar sólin er
hórl á lofti. En síðan síminn
kom, hefir þetta líkið eitt breytt vegna
útlánda sambandsins.

Að vissu er réttast, að selja
Kluttanna eftir sólarhróð, en til-
mynd til þess að geta notað hild
gagnlega línasamband, er að Kluttan
sé ferd eftir línakkluðunum, að
minstakosti þarf það á símslúðrunum,
og er þá ekkert edilegra en það. Að
Kluttur sé almenn ferdar eftir
þeim; því það er áttíð, að þeir,
sem vilja nota símann, þurfa að
vita um mark símans, þess, er
hann setur.

Í Kaupþingum, sérstaklega
hinum stærri, var Kluttan selt

eftir sólarhróð, en síðan breytt við
komu símans, og síðan skodast
lína Kluttan hin réttasta, og ekki
almenn að fara eftir þessum.

En í sveitunum er bregð á því.

Það er all of vinda á íslenskum
sveitahéimilunum, að stundakluttunum
ber ekki saman, ver þessum þess eftir
eigin gæði. En „geispátti“ einstaklinganna
er allalíkur í því sem svo mörgu
tönu.

Því er einkum hvent að attinga:

Það er leidirlegt, að hafa það
leitar réttast, sem á að stjóra símann.

Það er aftur talið námsynlegt, að
fylgja þessum reglu, sem selt er
því alla samreiginlega, það er
talið að hafa mikla þýðingu því
félagslífi. Það er einnig námsynlegt
að samfélagar hafi samling til

ad hafa samnemni i skunda klukkunum
og hafa þar sem réttastar, þar þáð þessir
margh gott i þor með sér.

Þáð þér:

Ég skal þakka stígt. demni er
svo ofl. þer fyrir yður:

Villansar kluttkur og sem
stítt vera samar gera alla mann-
fundir erfidari.

Þáð er algeng regla, þegar
mannfundir eru budadir, að
áttunda stund og stund, segjum t. d.
kl. 12. Þá - min kluttkur er
kannsté 12 þegar þín er 3.

Hvada samnemni er i þessu?

Þáð, að þeir, sem fundum sötja,
eru að koma allan daginn; og
þeir sem fyrstir koma á fundar-
stadium verda að bida 1-2-3
kluttkur tíma þar til þeir síðustu koma.

Ér með þessu gengur ofl allur
dagurinn til fundarvaldsins i
stadium fyrir hálftu, eingöngu
fyrir óreglu manna sem leidir
af villansum kluttkum.

Þáð er ríða tíður, að rísa
íu nektju kluttkur 8 að morgni-
og byrja rímu. Ér að binda þáð
fast við 8 hlytur þáð um leir að
stakra villansa kluttkur, einþrum
síðari kluttkur sumars.

Ér þú má stítt byrja rímu
kl. 6 eins og kl. 8 i sveitinni eins
og kauptíminn?

Af þú að hitt er vami, og þáð
er óvoni, og hann þarf að hvefja.

Þegar þér hafid skunda kluttkur,
þá hafid hana með vili en stítt
villansa, þér getid ráðid þú. Og þáð
verdur yður til söma.

Flagid þér vöku, starfi og svefni
oftrúingum stöðum, en ferid
þér ekki klustuma oftrú þeir, þar
eð þér aldrei getid rastad gangi
limans, hann er oss algerlega
övitruadanlegur.

Meingr. Stefánsson

Sumarkevöld

Sól er að hríga í sverdjúgð bláa,
sendir inn fjörðum dauða geisla og smáa.
Landid er klett í stóran sumarstunda,
streyfa það blómin vafin daggarida.

Ljóðin sín, foss, í gjúfra gili byngur,
glettinn og fjáls og „leikur tuern á fingur.“
Dreymandi alda dökkum marinn hylur,
djúpi eins og frá min sem engin stílur.

Hríg þú min, sól, í sverdjúgð kálða,
svefi mig ljús þín, dulargulla alda;
leik þú mig dreyma um öllu öðru minar,
ummi í sál mér flytja risur þínar.

Toni

Flamm og hlín.

Flamm: „Hver er þar“?

Hlín: „Helga. Ó! Hvar vedrit
er inndelt og gott.“

Flamm: „Já, en þó finst mér sem
að eitruvat vanti.“

Hlín: „Hvo sem hvar“?

Flamm: „Já - finst þér allh í
lífinn vera komid undir
þér, að vedrit sé hagslett
og gott.“

Hlín: „Hvi - en í hæld og svo“

sambrotum.

Slamm: „ Já — en þinn tekur sín ein-
hverntíman svada og þá“ .....

Slurr: „ Þá hvað“?

Slamm: „ Þá er ferðin heim. En,
ef þann þá er addi þá
ad með hvið og storma og
þú hefur ekki samfylgd,
þeir, þá geti vedrið fegnt
þér um.“

Slurr: „ Já — þad getur mér komið
fyrr, og þad getur líka
ekki komið fyrr.“

Slamm: „ En ef þad kemur fyrr.“

Slurr: „ Þá hvað“?

Slamm: „ Þá væri þér betra ad
hafa samfylgd.

Slurr: „ Jái. En mér finst ad
þú hafir sittvæð á bak
ad þessar roður þínar

Slamm: „ It ég ad fylgja þér“?

Slurr: „ Já, þad væri vissara þvi
ég á langt heim.

Slamm: „ N, já, já, sagdi ég þér ekki,
mú sendu þína svergur,
mú er þó kominn stórkrafa-
þylur.“

Slurr: „ Já, en.“

Slamm: „ Finst þér ad ég geti ekki
leitt þig“?

Slurr: „ Jái.

Slamm: „ Má eg þá ekki leida þig
áfram“?

Slurr: „ Jái — og lengur.“

Slamm: „ Í gegnum allt lífið, og
stydja þig á lífsleiðinni
eins og mui i hvidinni,
og halda um fastar
þegar stormar mottast

Ög óndugleika móta okkur"
Hinn: " Já.

— " — " — " —

Hugsid um að ganga
vel afrettina og heima fjöllin.

Það vörðu á að ganga vel af-
rettina og heima fjöllin á hanskis
vo þé verði ekki eftir. Það má
staki halda alltaf við þannan gamla
vana l. d. þrennar göngur og eftir-
leit, þú þegar misjöfnit verður
er í göngunum og eftirleitinni;
þú getur mönnum síðst yfir kynstur.
Það er þú að senda menn í
fjarleit þótt þótt sé fram yfir
veiturur ef góð hit er, og smá
ganga heima fjöllin frammanaf vatri

þú þé getur runnið úr sveitinni til
fjalls án þess manna sökkni þess.
Einnig þarf að ganga vel á fjöllum
eygri þú lómb geta runnið á
þjarglegur og kvalist þar til dauðs.

Ég heyrirnefnd sem hlut á að
máli - vill ekki þá menn til að
fara í þannig fjarleitir, þá ekki
ungir og frískir menn og þetta
sig saman og ganga. Með þú getur
þeir kunnugir á fjöllumum, og
leikandi til að þeir finna þé.

Það þarf að hugsa um þetta,
þú það er sárgroblegt að sita til þess
að streppurnar legi úr hungri
og kulda.

Ljundur Einarsson

Lúðar

Vidivöllum för 28. mars
Vikurkot kom för

Miklabe

Skölpstöðum

Porleifstöðum

Sköthuldstöðum kom 3 apr. för 4 apríl

Þinn-Ökrum kom 4 apríl för 5 apríl

Minni-Ökrum

Lilladal kom 7 apríl för 8 apríl

Vöglum — 9. — — 10. —

Vidivöllum

Sölheimum

Þullfastanda koti

Þlypsölum

Vidivöllum

g' ad'ganoy

VILLIUM
XXXXXXXXXX